

TORONYIRÁNY

XVIII. 48.

2024. december 1.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Ádvent 1. vasárnapja

A kinyilatkoztatás az örök élet reménye mellett azt is tudtunkra adja, hogy a földi történetet Isten maga zárja le, s ő gondoskodik arról, hogy az ember és a kozmosz elérje végső célját. A záró esemény Krisztus második eljövetele lesz, és ő valósítja meg mindazt, ami az üdvösség történetében, mint ígéret és mint rejtett kegyelmi valóság jelen volt: a holtak feltámadását, az ítéletet, a jók és a rosszak szétválasztását. Ha pontos fogalmakkal akarjuk magunkat kifejezni, nem is annyira Krisztus eljöveteléről kell beszélni, hanem arról, hogy a világ érkezik el őhozzá. Ő a feltámadásban átment az örök életbe, a mi világunk már nem fogadhatja be. Ellenben nekünk kell a vándoréletet a hazatalálás nyugalmával felcserélni. Az apostoli igehirdetés azonban nem tért ki erre a teológiai eszme-futtatásra, hanem csak azt akarta jelezni, hogy az Atya felső jogainak egyedüli gyakorlója Krisztus, és hogy a világ követni fogja az ő útját a halálban és a feltámadásban. Neki, mint az Isten Fiának meg kell dicsőülni minden teremtmény előtt. Eljövetele az apostolok nyelvén azt jelentette, hogy ő az üdvtörténet központja és a történelem kulcsa, Ő adja meg a világnak azt, amit a megváltással kiérdemelt, illetve ami az ő megdicsőült emberségében már megvalósult.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

A remény zarándokaiért. Imádkozzunk, hogy ez a Jubileumi év szilárdítsa meg hitünket, segítsen felismerni a feltámadt Krisztust mindennapi életünkben, formáljon át, hogy a keresztény remény zarándokaivá válhassunk.

A szentmise olvasmányai

- Jer 33,14-16** A próféta által Isten megerősíti ígését: Megváltót küld népének.
- 1Tessz 3,12-4,2** Pál apostol arra buzdítja a tesszalonikaiakat, hogy állhatatos szívvel és feddhetetlen szentségben készüljenek Krisztus második eljövetelére.
- Lk 21,25-28.34-36** Jézus arra biztatja övéit, hogy szellemi-lelki éberségben és imádságos lelkülettel legyenek mindig készek érzézésre az idők végén.

Az új ég és az új föld

Az apostoli igehirdetésben az ember üdvössége össze van kapcsolva az anyagvilág megdicsőülésével. Milyen lesz az anyagvilág átalakulása? Az evangéliumok még inkább csak a jelen világ alakjának elmúlásáról beszélnek (Mk 13,24), de ószövetségi képekkel, s azokat lehet úgy értelmezni, mint Isten hatalmának hasonlatát. Pál apostol is így fejezi ki magát: „Elmúlik ennek a világnak az alakja” (1Kor 7,31). A 2Pt 3,12-13 már erősebb színeket használ: „Mivel minden elpusztul, minden tekintetben szentül és vallásosan kell élnetek, hiszen várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövetelét, amikor is az egek tűzbe borulnak és felbomlanak, s az elemek a hőségben elolvadnak. De mi az ő ígérete alapján új eget és új földet várunk, az igazságosság otthonát”. A szentírási szövegek a régi ember világgképét tükrözik. Ezért mi joggal megkérdézzük, hogy egyáltalán mire gondoltak az ilyen kifejezésekkel: az ég erői megindulnak, a csillagok lehullanak? A világmindenségben nincs égbolt, nincs fent és lent, s földünk csak parányi tömeg a csillagok millióihoz viszonyítva, tehát hogyan hullhatnának rá a csillagok? A szentírás magyarázatban elfogadott tétel az, hogy pl. a teremtés leírása csak vallási igazságot közöl, nem pedig a dolgok kialakulásának fizikai menetét. Ezt az elvet kell itt is alkalmaznunk. A Krisztus által hozott megváltás igazi részese az ember, s az anyagvilág csak az ember miatt részesedik benne. Az is igaz, hogy az ember a halálon és feltámadáson át jut el az üdvösségre. De következik ebből, hogy az anyagvilágnak is meg kell járni ezt az utat. A II. vatikáni zsinat is óvatosan érinti csupán ezt a kérdést. „A föld és az emberiség kiteljesedésének idejét nem tudjuk, s azt a módot sem ismerjük, ahogyan a világnak át kell alakulni. Mert bár elmúlik ennek a világnak az alakja, amelyet a bűn eléktelenített, de azt a tanítást kaptuk, hogy Isten új hajlékot, új földet készít, amely az igazságosság hona lesz” (Egyház a mai világban 39).

A szentírási szövegek értelmezésénél el kell fogadnunk A. Vögtle megállapítását: „Az újszövetségi tanítás középpontja az ember megváltása, nem a kozmoszé. A szent szerzők közelebbről soha nem magyarázzák meg, hogy mi lesz a világgal. Nem térnek ki arra sem, hogy mit értenek újjalakított, helyreállított világon. Csak annyit szögeznek le, hogy az ember megdicsőülését követi a világ megdicsőülése. Erre jellemző példa a Róm 8,19-21: Maga a természet sóvárogva várja Isten fiainak megnyilvánulását. Azt várja, hogy majd a szolgálai állapotból felszabadul Isten fiainak dicsőséges szabadságára. A természet tehát nem a saját megdicsőülését várja, hanem az emberét. Szolgai állapota az, hogy az ember bűnös célra is felhasználja, s hogy nem ismeri fel rajta keresztül a Teremtőt. A szentírás tehát nem nyújt semmiféle természetfölötti kozmológiát. Amikor pl. Pál apostol emlegeti a jó és a rossz „hatalmasságokat, fejedelemségeket és erőket”, szintén nem magyarázza, hogy mit ért rajtuk. Annyiban érdeklik őt, amennyiben Krisztusnak az emberek fölött való uralmát segítik vagy akadályozzák. Az újszövetségi ígíretés központjában Istennek az a tevékenysége áll, amellyel Krisztusban megszerezte az ember az üdvösséget és kialakította eszkatologikus közösségét. Ennek az új, megdicsőült közösségnek hordozója lesz az „új ég és új föld”. Az új ég és új föld elnevezés Iz 65-66-ból való. A próféta azt hangsúlyozza, hogy a szabadulás, az üdvösség Istennek adománya és olyan nagy műve, mint a teremtés. Ugyanaz a bara = teremteni szó fordul elő itt is, mint a Ter 1-ben. A boldog élet leírásához a tejjel-mézrel folyó ország és a paradicsom békéje adja a részleteket. Ez a haza olyan lesz, hogy a régre már nem is gondolnak. Péter levele az említett helyen annyira kiemeli Isten hatalmát, meg a régi és az új közötti ellentétet, hogy az átalakítást a tűz munkájához hasonlítja. Ez a kép tovább gyarapodik a Jel 21-ben. Ott az új ég és új föld már a mennyei Jeruzsálem, az égi jegyes számára feldíszített menyasszony. Oda már nem mehet be semmi bűnös, nem lesz szükség ételre, italra, mert mindenki Isten teljességéből él. A végső állapotról szóló jövendölések tehát világosan mutatják a földi történet végét, az ítélet valóságát és Istennek mindent átalakító hatalmát, de nem magyarázzák meg az átmenet hogyanját. Ezt kell mondanunk a Zsid 12,18-29-ről is. Mi marad meg az ember alkotásaiból és mit viszünk át magunkkal az örökkévalóságba? Ez a kérdés is gyakran jelentkezik a teológiában (Lyonnet, Redemptio cosmica, Verbum Domini 1966,225 kk; H. U. von Balthasar, Zuerst Gottes Reich, 1966). A Róm 8,22 szerint a világ a vajúadás fájdalmait éli át. Krisztus feltámadása érzékelhetővé tette, hogy a világ új, természetfölötti dimenziót kapott: a világ útban van a végső állapot felé. A kérdés ez: Hozzájárul-e az ember alkotásaival ennek a végső állapotnak a kialakulásához, vagy csak erkölcsi erényeit, személyiségének vonásait viszi magával, s a megdicsőült kozmoszt ajándékba kapja? A választ nem könnyű megadni, mert a kinyilatkoztatás utalásai szűkszavúak, az emberi haladás pedig nem egyértelműen a jó irányába mutat. Minden földi dolog lehet az erénynek vagy a bűnnek a kifejezője és segítője. Akik Teilhardot követik, úgy gondolják, hogy a haladás minden kitérő ellenére a világ humanizálását hozza magával. A szellem egyre nagyobb teret kap a kultúrában, a technikában és a civilizációban, s ez már közvetlen előkészítése Krisztus misztikus testének. Annyi bizonyos, hogy megdicsőült formában visszkapunk minden értéket, ami szernélyiségünk kialakítását szolgálta. De anyagi valóságban kapjuk-e vissza vagy valamilyen eszmei formában? A másik teológiai vélemény az, hogy minden földi érték részesedik Krisztus keresztútjában. Mindennek át kell menni a halálon, illetve a pusztuláson, hogy a megdicsőült világ, mint „új teremtés” létrejöjjön.

Gál Ferenc

Nem leszek ideges! (28.)

Második rész Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradoztok és terhelve vagytok és én megnyihítlek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

4. A gyógyulás

Ha az ideges megbetegedés nagyon előrehaladott lenne, akkor orvostól kell tanácsot kérni. Vannak félnék melankolikusok, akik az okok intenzív tanulmányozásával és okos, erkölcsi edzéssel meggyógyítják önmagukat. De igen kevesen vannak ilyenek. A legtöbbnek idegen tanácsra, külső segítségre van szüksége. Itt nagy feladat és nehéz kötelesség vár a lelki vezetőre. Mindenekelőtt szerető behatolással, a beteg türelmes meghallgatásával kell tiszta képet nyernie a betegségről, mert hiszen a beteg maga nem ítéli meg helyesen önmagát. Azután meg kell győznie őt arról, hogy depresszióiról való ítélete már nem tárgyilagos. A melankolikus embert annak belátására kell bírnia, hogy depresszióból fogant nézetei terheltek, s nem lehetnek mértékadók cselekedetei számára. Nagy megnyugvás a depressziók első stádiumában az a tudat, hogy a hangulatok időszakosan lépnek fel és múlnak el. Vannak, akiknél csak néhányszor jelentkeznek életük folyamán, másoknál évente, még másoknál hónapoként, s néha testi gyengeséggel járnak. Ha nem győzik le őket idejekorán, idültté válnak. A beteg embernek tudnia kell és be kell látnia, hogy az ideges melankólia adottság, mely nem múlik el egészen soha. Ezzel a ténnyel le kell számolnia. Életében egy terhet hord, egy keresztet, amelyet azonban elbír, ha ismeri önmagát és uralkodni tud önmagán. Ebben rejlik feladata. Az ilyen adottság egészséges, helyes életbeállítottság mellett tiszta életöröm forrásává lehet. A vezető szellem dönti el, hogy a hangulat uralkodjék-e az ember felett, vagy az ember a hangulatok felett. Hány ember kapott nehéz terhet életútjára, amely azután érlelően hatott rá. Hány ember homlokára nyomta a lélek nemességének bélyegét a szenvedés, hányan találták meg a szenvedésen keresztül a mély megélésre és megértésre, a világhoz és az emberekhez vezető utat.

Ami a normális ember számára eszményi cél, amelyért harcolnia kell: az alázatosság, az áldozatkész türelem, s a szeretet, az az ideges ember számára szükségesség. Az önmagával és másokkal szembeni türelem, kívánságainak és ítéleteinek mérséklése nélkül egyáltalában nem életképes. Mivel nem tud úgy tenni, ahogy szeretne, kénytelen arra, hogy szerényen tűrjön és viselje terhet; kénytelen arra, hogy élete nagyságát és értékét ne a kétes külsőségekben, hanem a szeretet mély értékeiben keresse.

A depresszióknak leginkább kitett mély melankolikusnak különös képességei vannak, melyeket szellemi és vallási téren értékesíthet; így például a nagy érzékenység, a lelki komolyság, a lelki elmélyülni tudás, a másokba való beleérzés képessége. Ha felismerte gyengéit és világosan meglátja, hogyan kell megtisztítania, hogyan kell mérsékelnie ösztöneit, akkor hajlamossága, mely könnyen tévútra vezethetné, igen termékenyvé válhat.

Hány jelentős ember, nevelő, költő, író, szent volt valódi melankolikus, hányan szenvedtek közülük súlyos depressziók alatt és mégis milyen nagy dolgokat alkottak! Gondoljunk csak Stolz Albánra, Szent Alfonzra! Ezek szenvedésük tüzeiben érlelődtek meg. Vajon ki a lelkileg gazdagabb: a felületes, könnyen élő szangvinikus, vagy a mély melankolikus, aki számára éppen a szenvedésben nyilvánul meg az élet minden mélysége és magassága? Ki akarna a szangvinikus vidám külsőséges éledgelésével cserélni, ha saját szenvedéseivel felismerte, az élet titokzatos megértése csak azoknak jut osztályrészü, akik őszintén keresztül harcolják magukat és szerényen beérik azokkal az adományokkal, amelyeket Isten súlyos terhükkel együtt adott nekik.

Sajnos vannak, akik nem fogadnak el sem tanácsot, sem oktatást, elkeserednek Istennel és az emberekkel szemben, s kényszeres állapotaikat követik ahelyett, hogy harcolnának ellenük és összetörnek az élet súlya alatt. A melankolikus ember magas fokban igényli a vallást és meg is vannak hozzá a legjobb adottságai. Mégis gyakran látjuk, hogy az ideges melankólia eltéríti a lelket a vallásosságtól és heves ellenállást termel ki benne minden vallásos dologgal, de különösképpen a külső gyakorlatokkal szemben. A gyónás például igen sokak számára botránykő, mások számára a pap személye, egy nevelő kényszerítő erélye teszi ellenszenvessé és állítja be hamisan a kereszténységet. A melankolikus ember a külsőségeket, a kényszerítő intézkedéseket érzi legkellemetlenebbnek; könnyen enged bosszankodásának, panaszkodik a templomba járók álszentelkedése miatt, általánosítja egyes emberek különösen sértő hibáit, személyi sérelmeiért az ügyet teszi felelőssé, és menekül a vallástól, melynek legmélyebb lényegét nem ismeri, s amely nyomott kedélyének egyetlen gyógyító eszköze lenne. Van, aki például nagyon vallásos szokásaival.

Az ilyen mély természetet nem elégszik meg külsőségekkel, s nem tud alkalmazkodni a környező világ bizonyos szokásaihoz. Számára a vallás csak akkor válik tényezővé, ha azt mélyebb és jobb oldaláról ismeri fel, feltéve, hogy marad még benne elég erő és jóakarát ahhoz, hogy azt megkeresse, s hogy olyan vezetőre bízza magát, aki megérti őt, s meg tudja mutatni neki Istennek örömteli megélését, az Isten akaratának való odaadás fontosságát, a kereszt, s a felebarát szeretetének mélységes békéjét.

Míg a más vérmérsékletű emberek a vallás külsőségein át jutnak el annak belső tartalmához, az ideges melankolikusnak először a vallás eszményét, magvát és lényegét kell felfognia, hogy azután belülről szeresse meg és értse meg újból a külsőségeket. Egy valamennyire külsőségekre beállított keresztény hívő, egy tisztán az erkölcsre felépített prédikáció semmiképpen sem befolyásolja jól a melankolikus embert, sőt esetleg kishitűséget, félelmet ébreszt benne, ahelyett, hogy vonzaná és Krisztushoz vezetné; de igenis hat rá egy, a hit igazságaira épülő szentbeszéd az Isten szent akaratából fakadó békéről, a Szentlélek segítő kegyelméről, s a Megfeszített nagy tudományáról. Ha az érzékeny melankolikus elhatol a vallás lényegéig, akkor sokak vezetőjévé válhat a lelki élet terén.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Hegyek, fák és ...

Mátrai tél – egykor gyermekeim kiskorában, amikor Laci bácsi a piarista tanár volt kalauzunk zúzmarás alkonyatban. Szánkózó délutánok. Kisfiam ekkor sírt eltört lába miatt.

Kép áll előttem, itáliai kert. Nem láttam gazdáját a háznak és arra gondoltam, ez a kert a Dél üzenete, mint Goethe dala a távoli narancsfákról és Mignonról, e rejtélyes „kicsodáról”. Talán róla énekelt később a XX. század néhány dalnoka, akik még tudták, az örök női a fiatalság elmúlásában is az öröm, a létezésben a kimondott igen. Ádvent a Bölcsesség, az Ige „ideje”, a kimondott Igené, aki leszáll az anyai ölebe...

Összefonódnak a távlatok, a téli csöndben az idők kibogozhatatlan kötelékei. A Pilis hegye csomópont, ahol a szellem és történelem már elválaszthatatlan.

Hallom a Szent Gergely pápáról elnevezett dallamot, még a hetedik századból. Micsoda távolság. Mégis oly közeli, hiszen évezredek várakozásában az angyalszóra kimondott válasz nem lehetett más, mint időntúli, történelmet fordító pillanat. Szó és idő – idő és szó... Az elmúlhatatlan öröm.

Kierkegaard, a keresztény lételmélet megalkotója mondta a tizenkilencedik században, hogy Ádám vétke az idő születése, mert az idő a bűnnel együtt lépett a világba... És a bűnbánat?

Tetők, fák, kert, minden bűnt eltakarnak, ha esik a hó. A fehérség gyermekkorunk ártatlansága, a perc időntúli sugallata; ott vagyunk az Éden fái alatt, s minden mozdulatunk felhőket vezényel.

De hol van az Éden? Milton, a költő álma s talán mienk is, hiszen folyton keressük az elveszett (elvesztett) Kertet, s a dolgok csendjében a lélek vigasztaló szavát, hogy eljön Ő.

Életünk csupa csodavárás, a nagy csodáké, amelyben a remény kap legkisebb zugot. Ilyenkor mondja a bölcs: légy alázatos. Mint a hegyek, a fák, a kertek, amelyek a költő üzenetére figyelmeztetnek:

Ne várj nagy dolgot életedbe,

Kis hópelyhek az öröme,ok,

Szitáló, halk szírom-csodák.

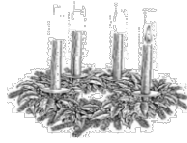
Rajtuk át Isten szól: jövök.

† Tóth Sándor

hírek információk

Családi gyertyagyújtás

Bevezetés: Ádventet ünneplünk és valakit várunk, hogy szent kegyelmével bűntől szabaduljunk. Bánattal, de hittel várjuk segítségéd, hogy tiszta lélekkel köszönthessünk Téged.

- Az első gyertya meggyújtása -

Részlet Szent Pál apostolnak a Rómaiakhoz írt leveléből:

- + Testvéreim! Ismerjétek fel az időt! Itt az óra, hogy fölébredjünk az álomból: üdvösségünk közelebb van, mint amikor hívők lettünk. Vessük hát le a sötétség tetteit, és öltünk fel a világosság fegyvereit. Élünk tisztességesen, ne kicsapongásban és tobzódásban, ne civakodásban és versengésben. Inkább öltünk magunkra Urunkat, Jézus Krisztust, és ne a bűnnek élünk!
- Urunk Jézus, Te születéssel igazi szeretetet hoztál életünkbe. Add meg családjainknak is a békességet és az egyetértést!
- Urunk, Te születéssel örömet adtál nekünk. Segíts családunknak is megtapasztalni az igazi boldogságot!
- Jézus, Te megváltottad a világot a bűntől. Gondjainkban és bajainkban mi is a Te segítségével és tanításod fényében akarjuk keresni a megoldást!
- + Most pedig mondjunk el egy imát, hogy családunk örömteli várakozással készüljön az ideai karácsony megünneplésére: *Mi Atyánk,...*

Befejezés: Te öntesz belénk reményt, megbántott jó Atyánk, Nehogy a pusztulás réme várjon miránk. Élő reményünket hirdeti a gyertya, Várva várunk Téged, világ Megváltója.

Advent első vasárnapján, ma este 5 órakor rövid műsor keretében Botka László polgármester és Kiss-Rigó László püspök meggyújtják a város adventi koszorújának első gyertyáját a Dóm téren.

Az adventi időszak hajnali szentmiséi hétköznap és szombaton 6.30 órakor kezdődnek a Dómban, december 1-jén pedig elindul a Belvárosi Plébánia közösségének online Adventi Ráhangoló naptára (fogadalmitemplom.hu/advent.html), mely napról-napra versekkel, dalokkal segíti az adventi készülést.

Az elmúlt évek hagyományait folytatva az ideai adventben is elérhető lesz az Adventi füzet a Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpsztorációs Irodájának (IPC) gondozásában. A kiadvány advent első vasárnapjától egészen 2025. január 6-ig minden napra egy rövid elmélkedést tartalmaz, továbbá minden gondolatmenet végén egy rövid kérdés is olvasható, amely az adventi lelki készülésében segítheti az olvasót. A kiadvány az ipcseged.hu honlapon elérhető a mai vasárnaptól.

Az Argenteus Hangműhely adventi jótékonysági „sötét” koncertjét ma 16 órakor hallgathatják az érdeklődők a Szegedi Dóm Látogatóközpontban (Szeged, Dóm tér 16.). Ebben az évben a GEMMA Központ Fogyatékos Személyek Nappali Intézménye kapja az adományt. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

December 6-án, pénteken 17 órakor a Belvárosi Plébániára is ellátogat a Mikulás, és ha sok szép verset és éneket hall majd a gyerekektől, akkor biztosan csurran-cseppen valami finomság a puttonyából. A hitoktatók zenés meseelőadással is készülnek. Szeretettel hívják a közösség tagjait.

A Szegedi Dóm Látogatóközpontban (Szeged, Dóm tér 16.) december 6-án, pénteken 17 órai és 19 órai kezdettel a Dóm Művészeti Szalon keretein belül Miénk a ház címmel Grecsó Krisztián és Hrutka Róbert zenés irodalmi estjén vehetnek részt az érdeklődők. Az előadás egy önismereti barangolás, mely az összművészet felé nyit. Jegyek vásárolhatók a Szegedi Dóm Látogatóközpontban, további információk a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címen vagy a +36-20-220-7227-es telefonszámon kérhetők.

A felsővárosi Szent Miklós templomban december 7-én, szombaton 19 órakor a Kolostor hangjai koncertsorozat keretében Virágh András Magyarország Érdemes Művésze, Liszt Ferenc-díjas orgonaművész ad jótékonysági hangversenyt. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

A Szegedi Dóm Látogatóközpontban december 13-án, pénteken 19 órai kezdettel Adventi Musical Koncertjüket adják elő Sándor Péter és Kálmán Petra, a Budapesti Operettszínház színművészei. Jegyár: 6.900,-Ft. Információ kérhető a szegedkonzert@gmail.com e-mail címen, vagy a +36-70-360-6814-es telefonszámon.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye idén is alkotópályázatot hirdetett az általános- és középiskolás korú tanulók számára. Csongrád-Csanád és Békés vármegyékből érkeztek pályaművek. A nyertesek az alsóvárosi ferences kolostorban találkoztak, ahol Kárpáti Kázmér ferences szerzetes fogadta őket és mutatta be nekik a templom és kolostor épületét. A felsősök a Karolina gimnáziumban színjátszáson, robotikai foglalkozáson és virtuális sétán vehettek részt, kipróbálva a kiterjesztett valóságot. Az alsósok a Napsugaras Tájházban vettek részt foglalkozásokon. A Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg termében Serfőző Levente oktatási helynök adta át a díjakat, és ezt követően együtt megtekintették a Dómban kiállított alkotásokat. A Katedrális Étteremben elfogyasztott ebédet követően a szegedi Dóm Látogatóközpontban megismerkedhettek a Dömötör torony meséivel és a toronyba feljutva gyönyörködhetnek a szegedi panorámában.

November 28-tól tekinthetők meg a „Nem lehet csoda nélkül élni” című betlehem-készítő pályázat alkotásai a Szegedi Dóm Látogatóközpont kiállítóterében. A családok, iskolai osztályok, plébániai csoportok, illetve magánszemélyek által készített pályaművek 2025. február 2-ig láthatók az intézmény nyitvatartási idején, keddtől-vasárnapig 9.00 és 17.00 óra között.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.